

Ölümü Okur Açarsan Gönül Kapısı

— kul mehmet · 10 Aralık 2014

Dil lal olur sukuta ererse gönül dili konuşur
Arama sen nedensiz neden boş yere olur mu sebep
Hiç boş yere gider mi o meçhule kimsesizlere koşarak gidenler
Ummanda zerrelere adımları okur açarsan gönül kapısı

O Meçhule gidenler o gül kokulu Resulü sevenler
Yer altında soluk alır çıkmaz sokaklarımıza bakanlar
Çıkmaz sokak içinde gönül kapısının biz ki kapatanlar
Anla artık ummanda zerrelere adımları okur gönül kapısı

Gönül kapısının kapısını çalmazsan çözülmez muamma
Zahmetsiz olur mu çare kapısında vuslata kavuşma
Dar olur geniş kapısını bilmeyenlere gece gündüz nefesine kanma
Bil artık ummanda zerrelere bakışları okur gönül kapısı

Gönül kapısında içeri girmezsen ömür kısılır
Zaman iyimi kötümü olur acı mevsiminde doğan ne bilir
Hüzün ile ağıt kokar düşsüz rüya görmeyen gönüller
Gör artık ummanda zerrelere düşleri okur gönül kapısı

Bu kaypak gönül ile karşılayacak olanı bekleme gelmez
Gülümsemek için açmazsan gönül kapını yüzün hiç gülmez
Halamı anlamadın karşılıksız ahiret için ölüme koşanları
Gör artık ummanda zerrelere ölümü okur açarsan gönül kapısı

Kul Mehmet der ki sözler neden aslanın ağzında duruyor
Dipsiz yamaçlarda çıkışı olmayan kuyulara kimler koşuyor
Hüzün sokaklarında mazisi silik olanlar kimden yardım istiyor
Gör artık anla bil ummanda zerrelere okur sendeki gönül kapısı
Mehmet Aluç